

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce:

M. A., narozený dne X, státní příslušnost: X, alias: M. A., narozený dne X: X, naposledy známým pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová, Jezová 1501, 294 21 Bělá pod Bezdězem-Jezová, zastoupený: *Organizace pro pomoc uprchlíkům, org. pomoci uprchlíkům, Kovářská 4, 190 00 Praha 9,*

proti

žalované:

Policie České republiky,
Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje,
Odbor cizinecké policie,
Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort,
sídlem Karla Hynka Máchy 1266, 356 01 Sokolov,

**za účasti osob
zúčastněných na
řízení:**

R. A., narozená dne X, státní příslušnost: X, alias: R. A., narozená dne X, státní příslušnost: X, naposledy známým pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová, Jezová 1501, 294 21 Bělá pod Bezdězem-Jezová,

nezletilý Z. A., narozený dne X, státní příslušnost: X, alias: nezletilý Z. A., narozený dne X, státní příslušnost: X, naposledy známým pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová, Jezová 1501, 294 21 Bělá pod Bezdězem-Jezová,
zastoupený jakožto zákonným zástupcem: žalobce M. A., narozený dne X,

obě osoby zúčastněné na řízení zastoupené: Organizace pro pomoc uprchlíkům, org. pomoci uprchlíkům, Kovářská 4, 190 00 Praha 9,

v řízení o žalobě ze dne 21. 7. 2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2022, č. j. KRPK-56366-44/ČJ-2022-190022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osobám zúčastněným na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Advokátu JUDr. Maroši Matiaškovi, LL.M., se sídlem Mánesova 1175/48, 120 00 Praha 2, který byl ustanoven zástupcem žalobce i osob zúčastněných na řízení pro řízení o kasační stížnosti, se přiznává odměna ve výši 8 228 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl na základě rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2022, č. j. KRPK-56366-44/ČJ-2022-190022, zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem správního vyhoštění a zároveň mu byla podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena doba trvání zajištění na 60 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. ode dne 29. 6. 2022. Důvodem pro vydání napadeného rozhodnutí byly ve zkratce následující skutečnosti: žalobce byl dne 29. 6. 2022 v 16:30 hodin kontrolován (společně se svou manželkou a nezletilým synem) policisty Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, a to jako člen větší skupiny nelegálních migrantů v obci Žítková, za objektem č. p. 14, tj. v místě, které se nachází v bezprostřední blízkosti státních hranic se Slovenskem. Na požádání policistů žalobce nepředložil žádný cestovní doklad, vízum, povolení k pobytu ani jiný průkaz totožnosti, na základě kterého by bylo možno odůvodnit závěr, že je jeho pobyt na území ČR v souladu se zákonem o pobytu cizinců, a tudíž oprávněný. Ke své totožnosti žalobce uvedl, že se jmenuje M. A., narodil se X a je státním občanem Sýrie. K totožnosti svého nezletilého syna žalobce uvedl, že se jedná o Z. A., narodil se X a je také státním občanem Sýrie. Žalobce byl zajištěn a eskortován k provedení dalších opatření. Do protokolu o podání vysvětlení č. j. KRPK-56366-15/ČJ-2022-190022, který byl s žalobcem sepsán dne 30. 6. 2022, jmenovaný mimo jiné uvedl, že se jmenuje M. A., narodil se X v X v Sýrii a má státní příslušnost Sýrie. Žalobce dále uvedl, že společně se svou manželkou opustil Sýrii již v roce 2014. Nejprve utekli do Jordánska, pak do Libanonu, do Iráku a poté se zase na čas vrátili do Sýrie. Dle své výpovědi opustil žalobce Sýrii s manželkou a s nezletilým synem před 6 měsíci, a to bez jakýchkoli dokladů. Cílem jeho cesty bylo dostat se do Německa, kde má širší rodinu. Cestovali ve větší

skupině lidí, bez dokladů, a to hlavně pěšky. Hranice států, přes které cestovali, překračovali vždy nepovoleně; šli zpravidla lesem, večer nebo v noci. Za cestu nic neplatil. Žalobce uvedl, že neví, kdy a kde vstoupili do schengenského prostoru, poprvé byli kontrolováni v ČR. Než je zadržela policie, šli ve skupině více než 30 lidí; šli hlavně lesem a houštinami, museli se prodírat přes křoví. Dne 5. 7. 2022 ve 21:30 hodin našel policista Oddělení služební kynologie Krajského ředitelství policie Zlínského kraje se služebním psem v obci Žitková u objektů č. p. 13 a 14 mimo jiné 3 cestovní doklady Turecka. Jednalo se o biometrický pas Turecka č. X personalizovaný na jméno M. A., nar. X, státní příslušnost: X, biometrický pas Turecka č. X personalizovaný na jméno R. A., nar. X, státní příslušnost: Turecko a biometrický pas Turecka č. X personalizovaný na jméno Z. A., nar. X, státní příslušnost: Turecko. Portrétní fotografie držitele cestovního dokladu č. X odpovídá skutečné podobě žalobce. Portrétní fotografie držitelky cestovního dokladu X odpovídá skutečné podobě jeho manželky. Portrétní fotografie držitele cestovního dokladu č. X odpovídá skutečné podobě jeho nezletilého syna. Všechny cestovní doklady byly nalezeny neplatné, neboť byla porušena jejich celistvost tak, že byly roztrhány. Do protokolu o výsledku účastníka správního řízení č. j. KRPK-56366-43/ČJ-2022-190022, který byl s žalobcem sepsán dne 13. 7. 2022 v Zařízení pro zajištění cizinců Jezová - Bělá pod Bezdězem, žalobce mimo jiné uvedl, že se jmenuje M. A., narodil se X ve městě X v Sýrii, je státním příslušníkem Sýrie a v Turecku byl žadatelem o azyl. Žalobce dále uvedl, že Sýrii opustil společně se svou manželkou v prosinci roku 2015. Odešli do Turecka, kde požádali o dočasnou ochranu. V Turecku žili přibližně 3 roky. Následující dva roky žili opět v Sýrii ve městě X a pak se vrátili zpět do Turecka. Turecko opustili bez dokladů přibližně dva kalendářní měsíce před svým zajištěním na území ČR s úmyslem dostat se do Německa. Cestovali ve větší skupině lidí, a to hlavně pěšky. Hranice států, přes které cestovali, překračovali vždy nepovoleně; šli zpravidla lesem, večer nebo v noci. Poprvé byli kontrolováni až v ČR. Žalobce uvedl, že biometrický pas Turecka č. X, který byl nalezen policistou se služebním psem dne 5. 7. 2022, není jeho. Dále popřel, že by nalezené turecké biometrické pasy č. X a č. X patřily jeho manželce a nezletilému synovi. Rozhodnutím č. j. KRPK-56366-44/ČJ-2022-190022 ze dne 13. 7. 2022 bylo rozhodnuto o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění; rozhodnutí nabylo právní moci dne 13. 7. 2022. Téhož dne žalovaný správní orgán požádal Oddělení dokladů a specializovaných činností Odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje o zpracování odborných vyjádření ve věci portrétní identifikace žalobce a fotografie držitele dokladu č. X, portrétní identifikace žalobcovy manželky a fotografie držitelky dokladu č. X a portrétní identifikace žalobcova syna a fotografie držitele dokladu č. X. Odborné vyjádření č. j. KRPK-61143-5/ČJ-2022-190021 ze dne 20. 7. 2022, odborné vyjádření č. j. KRPK-61180-5/ČJ-2022-190021 ze dne 20. 7. 2022 a odborné vyjádření č. j. KRPK-61451-5/ČJ-2022-190021 ze dne 20. 7. 2022 obdržel žalovaný správní orgán dne 20. 7. 2022 a ze zjištěných skutečností popsaných v nálezu těchto vyjádření vyplývá, že je žalobce osobou totožnou s osobou na fotografii držitele dokladu č. X, jeho manželka je osobou totožnou s osobou na fotografii držitelky dokladu č. X (toto odborné vyjádření je součástí správního spisu č. j. KRPK-56368/ČJ-2022-190022) a jeho syn je osobou totožnou s osobou na fotografii držitele dokladu č. X. S odvoláním na výše uvedené skutečnosti hodnotí žalovaná tvrzení žalobce jako nepravdivé a účelové, jehož smyslem je ovlivnit rozhodování správního orgánu a zmařit vyhoštění z území členských států Evropské unie. Nejenže bylo prokázáno, že žalobce je osobou totožnou s osobou na fotografii

držitele nalezeného cestovního dokladu, ale cestovní doklad byl nalezen v bezprostřední blízkosti místa jeho zajištění a společně s tímto dokladem byly nalezeny další dva poškozené cestovní doklady, u kterých bylo prokázáno, že patří jeho manželce a nezletilému synovi. V průběhu správního řízení o správním vyhoštění, na základě informací a podkladů získaných v rámci tohoto řízení a zejména v rámci výsledku žalobce ve věci bylo zjištěno, že žalobce nemá stálé bydliště na území ČR, nemá zajištěnou adresu pobytu a dále skutečnost, že společně s manželkou disponuje finanční hotovostí pouze ve výši přibližně 400,- € (EUR) a není schopen prokázat zajištění prostředků k pobytu na území a k vycestování z území členských států EU. ČR nebyla cílem jeho cesty. Cílem jeho cesty je Německo, kde má údajně širší rodinu. Do Turecka se vrátit nechce. Žalobce zapřel a popírá, že je státním příslušníkem Turecka. Jeho turecký cestovní doklad a turecké cestovní doklady jeho manželky a syna byly nalezeny roztrhané v bezprostřední blízkosti místa jeho zajištění. S odvoláním na výše uvedené skutečnosti byl učiněn závěr, že by mírnější donucovací opatření než zajištění za účelem správního vyhoštění nebyla účinná. Proto žalovaná přikročila k zajištění žalobce ve smyslu § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Vycestování žalobce do Turecka je možné. Jeho vyhoštění do Turecka je reálně možné a může být realizováno tak, jak ukládá zákon. Na dítě, které doprovází, o které pečuje a které fakticky sdílí jeho osud, dopadá v důsledku jeho zajištění ustanovení § 140 zákona o pobytu cizinců, podle něhož je provozovatel zařízení pro zajištění cizinců oprávněn ubytovat v části s mírným režimem cizince, vůči kterému má zajištěný cizinec vyživovací povinnost nebo jej má v péči, nelze-li zajistit péči o něj jiným způsobem. Pokud k ubytování dojde, pobývá tento cizinec v zařízení v režimu ubytovaného cizince. Zákon také výslovně uvádí, že je-li ubytovaný cizinec schopen uvědomit si omezení spojená s pobytem v zařízení, přihlíží se k jeho projevu vůle. Může přitom zařízení opustit, má-li zajištěnu péči jiným způsobem. Jde-li o nezletilého nebo osobu s omezenou svéprávností, může opustit zařízení jen po písemném souhlasu zákonného zástupce. Ubytování dítěte v zařízení však v žádném případě nemusí být nevyhnutelným důsledkem přijetí rozhodnutí o zajištění a výrazně závisí na vůli jeho zákonného zástupce. I přes případný nízký věk dítěte může být jeho péče zajištěna jinak než pobytem v zařízení spolu se žalobcem. Je na žalobci, aby sám zvážil, která z variant bude v souladu s nejlepším zájmem dítěte. Pokud tedy faktické okolnosti povedou k závěru, že pobyt dítěte v zařízení společně s ním je v jeho nejlepším zájmu, nejedná se o důsledek přímo vyplývající z rozhodnutí o zajištění. Umístění dítěte do zařízení pro zajištění cizinců je primárně výsledkem žalobcova rozhodnutí, byť je nutnost tohoto rozhodování vyvolána změnou faktického stavu, spočívající v omezení žalobcovy osobní svobody. Rozhodnutím o zajištění nedochází k omezení osobní svobody ani práva volného pohybu dítěte, tj. nezletilého Z. A..

2. Proti rozhodnutí žalované o zajištění brojil žalobce žalobou, v níž namítal zejména následující: žalovaná v napadeném rozhodnutí dostatečně nezohlednila nejlepší zájem nezletilého Z. A., neposoudila podmínky v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová. Dále je nepřiměřená délka zajištění žalobce. Žalovaná však zejména porušila procesní povinnost důkladně se zabývat v napadeném rozhodnutí nejlepším zájmem žalobcova nezletilého syna Z. A., a to ve vztahu k podmínkám zajištění, alternativám zajištění a možnostem realizace transferu. Dále žalovaná v napadeném rozhodnutí nijak nezohlednila zranitelnost žalobce, který uvádí, že je státní příslušník Sýrie. Dále je podle žalobce napadené rozhodnutí ve vztahu k možným překážkám vycestování zcela nedostatečné. Žalovaná nepostavila na jisto, zda je žalobce státním příslušníkem Turecka

či Sýrie. Pokud by přitom žalobce byl státním příslušníkem Sýrie, nebylo by s ohledem na pokračující konflikt v Sýrii a mezinárodně-právní závazky ČR možné ho vyhostit. Dále žalobce může být po dobu řízení o správním vyhoštění, resp. po dobu než bude přesvědčivě určena jeho země původu, ubytován v Pobytovém středisku Správy uprchlických zařízení. Jelikož se přinejmenším v případě nezletilého Z. A. jedná o zranitelnou osobu, měla žalovaná přistoupit k uplatnění mírnějšího opatření spočívajícího v umístění žalobce do jednoho z Pobytových středisek Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra, kde by žalobce byl k dispozici žalovanému správnímu orgánu pro další úkony v řízení. Pro zajištění součinnosti žalobce přitom žalovaná mohla žalobce požádat zároveň o složení finanční záruky, neboť ten disponuje částkou 400 EUR, kterou nelze považovat za zcela bagatelní.

3. Žalovaná k žalobě uvedla především následující: žalobci bylo opakovaně vysvětlováno, že na dítě, které doprovází, o které pečuje a které fakticky sdílí jeho osud, dopadá v důsledku jeho zajištění ustanovení § 140 zákona o pobytu cizinců, podle něhož je provozovatel zařízení pro zajištění cizinců oprávněn ubytovat v části s mírným režimem cizince, vůči kterému má zajištěný cizinec vyživovací povinnost nebo jej má v péči, nelze-li zajistit péči o něj jiným způsobem. Pokud k ubytování dojde, pobývá tento cizinec v zařízení v režimu ubytovaného cizince. Zákon také výslovně uvádí, že je-li ubytovaný cizinec schopen uvědomit si omezení spojená s pobytem v zařízení, přihlíží se k jeho projevu vůle. Může přitom zařízení opustit, má-li zajištěnu péči jiným způsobem. Jde-li o nezletilého nebo osobu s omezenou svéprávností, může opustit zařízení jen po písemném souhlasu zákonného zástupce. Ubytování dítěte v zařízení však v žádném případě nemusí být nevyhnutelným důsledkem případného přijetí rozhodnutí o zajištění a výrazně závisí na vůli zákonného zástupce. Žalobce byl opakovaně a prokazatelně poučen, že i přes případný nízký věk dítěte může být jeho péče zajištěna jinak než pobytem v zařízení spolu s ním, a že je na jeho rozhodnutí, která z variant je v souladu s nejlepším zájmem dítěte. Žalobce si přál, aby jeho syn pobýval a byl ubytován společně s ním a s jeho manželkou v zařízení. Nepřál si, aby péče o něj byla zajištěna jinak. Z důvodu zranitelnosti žalobce, který je rodičem s nezletilým dítětem, bylo rozhodnuto o jeho umístění do Zařízení pro zajištění cizinců Jezová - Bělá pod Bezdězem, které je speciálním zařízením určeným pro zranitelné skupiny osob, včetně dětí, a které splňuje požadavky judikatury Evropského soudu pro lidská práva, národních soudů členských zemí Evropské unie a současně názory expertů a mezinárodních lidskoprávních institucí včetně UNHCR.
4. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Žalobce byl zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Podle zmíněného ustanovení je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
6. Důvodné podezření, že by cizinec mohl mařit výkon rozhodnutí o správním vyhoštění ve smyslu § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, existuje mj. tehdy, pokud cizinec vyjádřil záměr pokračovat v cestě přes území jiných členských států Evropské

unie, aniž by byl držitelem oprávnění k pobytu v rámci EU (vizte rozsudek NSS ze dne 8. 4. 2016, č. j. 8 Azs 171/2015-52).

7. Žalovaná z konkrétních okolností případu srozumitelně, logicky a věcně přiléhavě dovodila, že bylo dáno nebezpečí, že by žalobce mohl mařit nebo ztěžovat správní vyhoštění. Žalobce byl na území totiž zadržen poté, co v rámci své skupiny nelegálně procestoval polovinu Evropy, včetně, s velkou geografickou pravděpodobností, řady členských států EU. Žalované popřel vlastnictví nalezeného tureckého pasu, jakkoliv tento doklad svými údaji i fotografií odpovídá osobě žalobce, což také potvrdila policejní expertiza. I ve výsledku ze dne 13. 7. 2022 trval žalobce na Německu coby konstantním cíli své cesty. K návratu do Turecka přitom projevil nevoli. Nelze ani přehlédnout, že žalobce vyjádřil nesouhlas s tím, aby byl vyrozuměn zastupitelský úřad Turecka.
8. Žalobce tedy již před svým zadržením i po něm postupoval tak, aby ztížil své odhalení a vrácení do země původu. Ke všemu žalobce žalované lhal, a to při konfrontaci se svým nalezeným cestovním pasem.
9. Kontext žalobcovy věci pak významně dotváří následující: žalobce tvrdil obavu z vyhoštění z důvodu hrozící újmy. Přirozenou reakcí člověka prchajícího před specifickým druhem nebezpečí je úsilí takto ohroženého jedince domoci se jistého útočiště, jakmile se ocitne mimo dosah této k úniku stimulující hrozby. Členské státy EU ve shodě sdílí lidskoprávní étos, který artikuluje Listina základních práv EU coby součást unijního primárního práva. Hledá-li tedy občan třetího státu ochranu před útlakem, má tak učinit bezprostředně po vstupu na území prvního členského státu EU, a to žádostí o mezinárodní ochranu adresovanou jeho správnímu orgánu. Jinak zavdává příčinu k seriózním úvahám stran jiných motivů k opuštění vlasti. Jak žalobce vypověděl, vycestoval ze Středního východu. Poté, dříve než vstoupil na území ČR, navštívil řadu států – naposledy Slovensko, které je jako ČR členským státem EU. V něm (ani v žádném jiném členském státě EU) se ovšem o legalizaci svého pobytu žalobce nepokusil. Českým správním orgánům za cíl své cesty označil Německo.
10. Kauza žalobce, který nerespektoval právní řád ČR, vede soud k jednoznačnému závěru o existenci důvodné obavy, že žalobce nebude své právní povinnosti dodržovat ani v budoucnu. Tento závěr jen potvrzuje žalobcovo předchozí chování. Z něho si soud dovoluje vyvodit důvodnou obavu, že ČR nepředstavuje pro žalobce cílovou západní zemi, a proto nebude mít ani zájem dobrovolně přistoupit na spolupráci s českými správními orgány bez zřetele k libovolné finanční sumě, již žalobce aktuálně disponuje. Ostatně ve správním řízení za cíl své cesty označil Německo. S ohledem na shora uvedené nebylo možné mírnější opatření ve smyslu § 123b zákona o pobytu cizinců použít, protože zajištění žalobce bylo zcela namístě a v souladu se zákonem.
11. K námitkám stran doby zajištění soud uvádí: pro soudní přezkum je podstatné, zda existovaly právní a skutkové důvody pro zajištění v době rozhodnutí žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a zda žalovaná při stanovení doby zajištění nezneužila správní uvážení nebo nepřekročila jeho meze (vizte rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79). Věcné důvody pro zvolenou dobu zajištění žalovaná v dostatečné míře uvedla. Nelze-li určit s přesností délku jednotlivých fází přípravy vyhoštění, pak proto, že je napřed nutná součinnost s příslušným zastupitelským úřadem.
12. K realizovatelnosti vyhoštění: soud shledává otázku realizovatelnosti žalobcova vyhoštění žalovanou dostatečně vypořádanou v napadeném rozhodnutí, kde se žalovaná

věnuje jednotlivým podmínkám, které závisí především na součinnosti ze strany Turecka. Poněvadž žalovaná o předání žalobce do jiného státu než Turecko neuvažuje, což dokládá sám text napadeného rozhodnutí, v němž se výslovně píše pouze o spolupráci české strany s tureckou, pokládá soud obavu žalobce z nevyhnutelné cesty do Sýrie za neodůvodněnou.

13. Ohledně pobytu osoby zúčastněné na řízení nezletilého Z. A.a v zařízení pro zajištění cizinců lze hodnocení situace soudem rozdělit do tří okruhů: zaprvé žalovaná nezletilého nezajistila. Zajistila osoby, které se k němu vztáhly coby rodiče s vůlí setrvat s nezletilým v blízkosti, důsledkem čehož skončil v zajištění též. Zadruhé žalovaná pobyt nezletilého v zajišťovacím zařízení zohlednila, když jeho rodiče zajistila v zařízení daného typu v rámci ČR nejvhodnějšího pro přítomnost celých rodin, což je soudu známo z jeho vlastní činnosti. Tuto informaci zahrnula žalovaná rovněž do odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zatřetí soud musí rozhodovat tak, aby jeho rozhodnutí obstála i v obecném měřítku. Tedy pokud by zde soud přijal argumentaci žalobce, de facto by zobecnil jakožto správný postup, kdy, ve zkratce, osoby nelegálně pobývající na území ČR s úmyslem vstoupit, taktéž nelegálně, na území dalších států, nepodléhají žádným omezením pohybu, pakliže s nimi cestuje dítě. Řečený postup ovšem soud svou autoritou podpořit nemůže, neboť by tím podpořil obcházení zákona, přesněji institut zajištění cizince, který by tak v praxi přestal plnit zákonodárcem předvídanou funkci. Současně by tímto soud vědomě přispíval k porušování právních předpisů dalších eurounijních států, tzn. spojenců České republiky, jejímž jménem se zasazuje o spravedlnost.
14. K podmínkám zajištění pro nezletilého Z. soud dodává ještě následující: mezi základní potřeby dítěte náleží mimo jiné výživa, zdraví a pocit bezpečí. Vzhledem ke skutečnosti, že, jak dokládá výpověď žalobce, nezletilý prožil dosavadní život z nemalé části v režimu neustálého útěku s rodiči napříč státy jak Středního východu, tak Evropy, je takřka vyloučené, že by zmíněné potřeby u něho byly saturovány. Ani v porovnání s navyklym „standardem“ sice nepředstavuje pobyt v zařízení pro zajištění cizinců ideální stav (jím je ostatně vždy a pouze stabilní rodinná domácnost), ale zlepšení v mezích možných alternativ a požadavků zákona znamená určitě.
15. K námitce stran potenciální státní příslušnosti žalobce k Sýrii: soud má na základě argumentace žalované v napadeném rozhodnutí a ve vyjádření k podané žalobě, jakož i na základě podkladů sesbíraných v průběhu správního řízení za jistou příslušnost žalobce k Turecku. Dokládá ji turecký cestovní pas, který patří žalobci nejen podle odborného vyjádření, ale již zběžným pohledem. Dále ji dokládají samotná slova žalobce ze správního řízení, v němž za svou doručovací adresu určil právě tu v Turecku a v němž také potvrdil své pobytové oprávnění vázající se k tureckému území.
16. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).
17. Osobám zúčastněným na řízení soud žádnou povinnost neuložil, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).
18. Usnesením NSS ze dne 13. 9. 2022, č. j. 1 Azs 203/2022-22 byl žalobci a osobám zúčastněným na řízení zástupcem pro řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát JUDr. Maroš Matiaško, LL.M. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. v takovém případě platí zástupcovy hotové výdaje a odměnu za zastupování advokátem stát. Ustanovený zástupce vyčíslil

požadovanou výši odměny sestávající z odměny za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé), z náhrady hotových výdajů v paušální výši 300 Kč/úkon za dva úkony právní služby a z příslušné částky daně z přidané hodnoty.

19. Soud uvedenému ustanovenému zástupci pro řízení o kasační stížnosti přiznává odměnu za zastupování, která sestává z následujících položek: 1) odměna za dva úkony právní služby v plné výši, kterými se rozumí převzetí a příprava zastoupení a písemné podání ve věci samé, tj. podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů 6 200 Kč; 2) náhrada hotových výdajů v souvislosti s těmito úkony právní služby, tj. podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu 300 Kč/úkon, celkem 600 Kč za dva úkony; 3) částka daně z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny a z náhrad odvést, ve výši 1 428 Kč. Celková výše odměny v tomto řízení tedy činí **8 228 Kč**. Předmětná částka bude vyplacena jmenovanému advokátovi z účtu zdejšího soudu ve stanovené lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.
20. Soud se závěrem omlouvá za neuvedení výroku v původním rozsudku ze dne 29. 7. 2022 (tedy ještě před řízením o kasační stížnosti). Jednalo se o technickou chybu na straně soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 12. prosince 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně